

De l'hivern que és freda

Joan Pagès i Soler, Maçanet de Cabrenys

De l'hi-vern qu(e)és fre-da l'en-tra - da de fosc(...) per (a)ixò en a-quell(a) ho-ra, dei-xant el meu

9
hort, me'n vaig cap a ca-sa, sec vo - re-ta el foc. A-les - ho-res l'a-vi ens can - ta can-

19
çons, més ai, de ve - ga-des veig plo - rar tot - hom. Quan la ma-re plo-ra, jo no tinc con-

29
sol; ja sé per-què plo-ra, plo-ra per n'An - ton. El ger - mà que un di-a va a-na-r a cór-rer

39
món. Quan e - ra a-quí a ca-sa no e-ra bon mi - nyó; els con - tes de l'a-vi li fe - ien des-

49
torb, mai en - tra - va a ca - sa quan es fe - ia fosc.

55
Com sem - pre e - ra fo - ra, se li ge - là el cor.